

Już nie obcy

**Kluczowy werset: "Teraz więc nie jesteście już obcymi i cudzoziemcami, lecz współobywatelami świętych i domownikami Boga".
Efezjan 2:19**

**Wybrane fragmenty Pisma Świętego:
Efezjan 2:11-19**

Jednym z pięknych rezultatów dla tych, którzy z serca przyjmują odkupienie zapewnione przez krew okupowej ofiary Jezusa, jest to, że po poświęceniu się bez zastrzeżeń wchodzą oni w specjalną relację przymierza z Bogiem. Ten układ oznacza nowy status dla tych, którzy w ten sposób weszli, taki, w którym nie są już wyobcowani od Boga, ale są uważani za Jego synów. (Rzymian 8:14-16; 1 Jana 3:1,2). W zgodzie z tym Paweł mówi w innym miejscu: "Jeśli ktoś jest w Chrystusie, jest nowym stworzeniem: stare rzeczy przeminęły, oto wszystko stało się nowe". - 2 Koryntian 5:17

W Liście do Efezjan 2:8-10 apostoł mówi, że tylko przez wiarę i łaskę Bożą uzyskuje się ten nowy status

synostwa. Nie ma żadnych uczynków, które my możemy wykonać, aby go osiągnąć. Mówi, że "jesteśmy Jego dziełem". Jednak po osiągnięciu tego stanu mamy zdolność, przez Chrystusa Jezusa, do wykonywania uczynków przyjemnych Bogu. Jest to pozorny paradoks. Z jednej strony nie mogliśmy wykonywać żadnych uczynków, aby osiągnąć tę nową relację, ale po zawarciu przymierza synostwa z Bogiem możemy, a nawet musimy, wykonywać uczynki miłe Bogu. Apostoł Jakub mówi: "Wiara, jeśli nie ma uczynków, martwa jest". - List Jakuba 2:17

Nasze uczynki jako dziecka Bożego są, co najważniejsze, rozwojem i zewnętrzną manifestacją owocu charakteru założonego w Chrystusie, naszej Głowie. (Jana 15:8; Galacjan 5:22,23). Akceptowalne uczynki obejmują również poświęcenie i służbę na rzecz Pana, Jego Prawdy i naszych braci w Chrystusie. - Rzymian 12:1; Efezjan 4:14,15; Galacjan 5:13.

W naszej lekcji Paweł mówi, że wierzący z pogan byli "cudzoziemcami ze społeczności Izraela i obcymi od przymierza obietnicy, nie mającymi nadziei i bez Boga" (Efezjan 2:12). (Efezjan 2:12). Nadszedł jednak czas, aby krew Chrystusa stała się skuteczna dla wszystkich, którzy mieli uszy ku słuchaniu i serca pełne wiary, zarówno Żydów, jak i pogan. Każdy miał możliwość ubiegania się o swój nowy status poprzez dostarczone środki, Chrystusa Jezusa.

Dla wierzących Żydów, którzy przez wiele stuleci znajdowali się pod "prawem przykazań", oznaczało to wyjście z tego układu i przejście do Chrystusa. (werset 15). Zostało dokładnie udowodnione, że tylko doskonały człowiek mógł przestrzegać tych dawnych obrzędów, a tym samym zbierać związane z nimi ziemskie obietnice. Tylko Jezus, który był bezgrzeszny, był w stanie tego dokonać. Poświęcił jednak te ziemskie przywileje, aby zapewnić ludzkości, zarówno Żydom, jak i poganom, drogę ucieczki z niewoli grzechu i śmierci. W ten sposób, przez Jezusa, "my obaj [Żydzi i poganie] mamy przystęp do Ojca przez jednego Ducha". - werset 18

W naszym kluczowym wersecie Paweł stwierdza, że wszyscy, którzy weszli w tę nową relację, niezależnie od ich poprzedniego statusu, są teraz częścią jednej grupy, "domowników Boga". Ten symboliczny "dom" ma za fundament "apostołów i proroków, a głównym kamieniem węgielnym jest sam Jezus Chrystus" (werset 20). (werset 20). Gdy dzieło budowania zostanie ukończone, a każdy członek - każdy kamień - uformowany i dopasowany na miejsce, będzie to nie tylko budynek, ale "święta świątynia", "mieszkanie Boga" (wersety 21,22). (wersety 21,22). To właśnie z tej świątyni, znajdującej się w symbolicznym Nowym Jeruzalem, błogosławieństwa

28

Świt

będą spływać na wszystkie rodziny ziemi w królestwie mesjańskim. - Objawienie 21:1-7,22-24